

LEGĂMÂNT

(sau NUNTĂ)

Trecut-a secerișul și-i spre seară
Și-i bucurie în ogoare-n țară
Și-n Betleem o umbră se strecoară
Pe câmpul lui Boaz încetișoară...

Și lucrătorii-s veseli și-n curând
Culca-se-vor în arie rând pe rând
Și lângă-un stog Boaz îngenunchind
Se-așează și adoarme-ntrezărind...

Căci Rut se-apropie și-i desfășoară
Mantaua și picioare-i înfioară
Cu inima și-n suflet îi coboară
Misterioasă dragoste de țară...

La miezul nopții omul tresărind
Se sperie când de picioare-l prind
Mâini calde-n stele tremurând
Sandala prăfuită sărutând...

- Cine ești tu? Întreabă într-o doară
- Sunt Rut, slujnica ta de-o vară
Întinde-ți poala hainei peste țară
Răscumpărând pământul din ocară...

Și peste mine-ntinde-o biruind
Pe cel cu dreptul dat dar neubind
Și-n Casa Pâinii îndurare dând
Pe roaba ta primește-o coborând...

- Fii binecuvântată fiică și fecioară
De Domnul legământului de seară
Prin două fapte dovedit-ai iară
Că ești cinstită ca odinioară...

Rămâi aici cu dimineața-n gând
Căci tot ce vrei voi face și curând
La poarta cetății voi sta așteptând
Bătrânii-n sobor să confirme cuvânt...

Și-n zori înainte ca-a inimii pară
Să rupă talazul, cei doi se sculară
Și șase măsuri în mantaua-i măsoară
De orz pentru soacră ca-n dar să o ceară...

Și drumul spre casă-i mai scurt ca oricând
Picioarele-i zboară, povara-i de vânt
Și-n ultima stea mai străluce un gând
Naomei să-i spună istorii pe rând...

- Fii liniștită fiica mea, că-n seară
Lucrul va fi-ncheiat pe dinafară
Și omul va grăbi hotar să ceară
Odihna să-și găsească peste țară...

Și-ai biruit străino, vremi și gând
Și oameni și destin și necuvânt
Și te-ai unit de tainic legământ
Mesia să se nască pe pământ...
